

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M.H., nar. ..., bytem ...

*zastoupeného: Mgr. Václav Voříšek, advokát, sídlem Ledčická 649/15,
182 00 Praha 8,*

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, Odbor dopravy a
silničního hospodářství, se sídlem Škroupova 18, 304 13 Plzeň

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 9.1.2018 č.j. PK-DSH/196/18,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Stod, Odboru správního a dopravního ze dne 16.11.2017 č.j. 14372/17/OSD, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona č. 361/2000 S., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30.6.2017, pro porušení § 18 odst. 3 téhož

zákona, a z přestupku podle §125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 30.6.2017 pro porušení § 6 odst. 8 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 6000,- Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebylo prokázáno, že by bylo změřeno právě jeho vozidlo. Na snímku nelze rozpoznat registrační značku na kapotě měřeného vozidla nenachází reklamní polep, který dle fotografií pořízených vyslechnutým policistou na kapotě nacházel. Žalobce daným úsekem projížděl až kolem 10h cca o 15 minut později, než kdy mělo být provedeno měření. Žalobce navrhoval porovnání snímku pořízeného policistou a fotografie z měření, a dále výslech jeho spolujezdce. Je irelevantní, že zmocněnec mylně označil za spolujezdce pana Š. Žalobce nesouhlasil s tvrzením policisty, že měl vozidlo neustále na dohled, s tím, že věrohodnost vyslechnutého policisty snižuje okolnost, že na snímku z měření není viditelný polep vozidla a že nebyl vyslechnutý další policista a současně svědek H. nebyl schopen přesvědčivě vysvětlit některé nedostatky měření. Žalobce měl za to, že správní orgán měl vyslechnout i dalšího policistu. Žalobce v žalobě dále namítal nedodržení návodu k obsluze rychloměru (který navrhoval provést současně k důkazu), neboť záměrný kříž se nachází zcela mimo vozidlo. Žalobce uvedl, že k tomuto navrhoval důkaz vyjádřením ČMI, podle něhož leží-li záměrný kříž jen zčásti na vozidle, je třeba měření brát jako neplatné. Tvrzení policisty, že postupoval správně, podle žalobce neprokazuje, že bylo skutečně měřeno v souladu s návodem k obsluze. Žalobce v žalobě navrhl důkaz vyšetřovacím pokusem anebo znaleckým posudkem, za účelem zjištění, že rychloměr je schopen vyhodnotit každou vadu měření, zejména tzv. slip effect. Ani ověření a kalibrace podle žalobce nezaručuje dodržení Návodu k obsluze. Podle žalobce je také nepřezkoumatelná úvaha správního orgánu, proč byla nepřesnost měření zahrnuta právě v odchylce 3 %. Žalobce také připomněl, že byla překročena optimální vzdálenost měření. Správní orgán vypořádal tuto námitku tak, že podle certifikátu o schválení typu měřidla lze měřit až na vzdálenost 400 m. Žalobce namítal, že bylo podle něho namístě zjistit, jaké důsledky na přesnost může mít nedodržení optimální vzdálenosti. Žalobce namítal i nedodržení nulového úhlu při měření. Podle žalobce je nepřezkoumatelné tvrzení o provedení důkazu návodem k obsluze, když není uvedeno, podle jaké kapitoly nemusí být dodržen úhel 0%. Žalobce v žalobě navrhl důkaz vyšetřovacími pokusy provedenými redaktory BBC a Daily Mail, podle nichž ke slip effectu dochází právě nedodržením nulového úhlu. V dané věci totiž není zřejmé, odkud se laserový paprsek odrážel v průběhu měření. Žalobce v žalobě navrhl provést důkaz znaleckým posudkem nebo aspoň vyšetřovacím pokusem, opakujícím pokusy výše zmíněných redaktorů. Dále žalobce namítal, že z ust. § 79a silničního zákona nevyplývá pravomoc policistů měřit rychlost skrytým způsobem. Důkazy lze zásadně pořizovat jen s vědomím dotčené osoby a výjimky jsou stanoveny zákonem, přičemž v § 79a silničního zákona taková podmínka není. Podle žalobce nebyl dodržen ani účel měření - zvyšování bezpečnosti provozu. Podle žalobce mu mohl být uložen podle § 14 odst. 1 zákona o přestupcích pouze zákaz řízení vozidel skupiny B. Zákaz řízení definovaný ve výroku se totiž podle žalobce vztahuje nejen na motorová vozidla, ke kterým je nutné mít řidičské oprávnění. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí podle žalobce absentuje odkaz na § 6 odst. 7 písm. a) silničního zákona. Také podle žalobce nelze aplikovat částečně starý a částečně nový přestupkový zákon, nýbrž pouze nový, který obsahuje více kritérií pro ukládání sankce. Úvahy o možnosti mimořádného snížení pokuty považuje žalobce za nepřezkoumatelné. Nesprávně bylo ve výroku rozhodnutí uvedeno, že pokutu lze zaplatit pouze bezhotovostně. Odkaz na ust. §

125c odst. 5 písm. g) silničního zákona je podle žalobce nesprávný. Správní orgán měl podle žalobce porušit zákaz dvojího přičítání úvahou, že žalobce jel vyšší rychlostí. Úvaha o tom, že jde o rušný úsek, je podle žalobce nepodložená. Správní orgán nezohlednil praxi v obdobných případech dle § 2 odst. 4 správního řádu. Správní orgán podle žalobce nezohlednil polehčující okolnost, že se jednalo o přímý úsek nové silnice, jízdu ve dne a za dobré viditelnosti. Správní orgán podle žalobce nezohlednil kritéria polehčujících a přitěžujících okolností dle zákona č. 250/2016 Sb. Žalobce nesouhlasil s tím, že by nepředložil řidičský průkaz, a odkázal na údaj v úředním záznamu a zpochybnil věrohodnost výpovědi policisty. Správní orgán se podle žalobce nezabýval materiální stránkou přestupku spočívajícího v nepředložení řidičského průkazu, když jej policisté snadno vylustrovali v lustračním zařízení. Žalobce také namítal neprokázání rychlostního limitu 90 km/h. Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho zmocněnce na internetových stránkách NSS.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že z fotografie z měření není možné činit žádné závěry o přesnosti měření, neboť by musela být přesně známa vzájemná poloha vozidel v okamžiku měření, což z fotografie zjistit nelze. Řízení včetně odvolacího bylo vedeno podle zákonné úpravy před 1.7.2017, neboť pozdější právní úprava není pro účastníka řízení příznivější. Žalovaný neshledal ani vadu ve výši a odůvodnění uložených sankcí.
4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 19.6.2017, podle něhož v tomto dni v 9:44 hod. řídil žalobce vozidlo Škoda Fabia RZ: ... na silnici I. třídy č. 26 v obci Holýšov ve směru na Stod a překročil nejvyšší dovolenou rychlost, která je zde stanovena na 90 km/h, po naměření a zohlednění odchylky se jednalo o rychlost o 154 km/h. Dále je zde uvedeno, že řidič nepředložil řidičský průkaz. Měřeno bylo laserovým rychloměrem MicroDigiCam. Žalobce odmítl podepsat oznámení i vyjádřit se do něho. Byl však ztotožněn svědek P.M. jako spolujezdec. Tytéž okolnosti vyplývají i z úředního záznamu ze dne 25.6.2017 s tím, že zde není uvedeno, že žalobce nepředložil řidičský průkaz, ale je to v oznámení. Podle záznamu o přestupku snímek z radaru zachycuje jediné vozidlo, zhruba uprostřed snímku, přičemž záměrný kříž se zleva částečně se dotýká vozidla, registrační značka čitelná není, ale je uvedeno, že bylo měřeno na vzdálenost 298 m na příjezdu. Ověřovací list k rychloměru ze dne 24.10.2016, potvrzuje platnost ověření přístroje. Dále jsou součástí spisu fotografie vozidla ze silniční kontroly a výpis z evidenční karty řidiče.
5. Jednání dne 31.8.2017 se zúčastnil zmocněnec žalobce, nicméně nezúčastnil se provádění důkazů výsledkem zakročujícího policisty L.H. Svědek potvrzoval, že je v místě nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h, protože tam není jiná dopravní značka, která by toto upravovala. Svědek měřil silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI, naměřil vozidlo Škoda Fabia. Již před tímto vozem měli několik měření, všechno bylo v pořádku, tudíž měřicí přístroj nastavili v souladu s návodem a byl v pořádku. Řidič byl na místě měření zastaven. Kontrolu prováděl tento svědek. Ve vozidle byl spolujezdec. Vozidlo měli pořád na dohled po dobu jízdy, až do zastavení. Pokud by podle svědka bylo provedeno měření špatně, vozidlo by nebylo změřeno. Viditelnost byla dobrá, nepršelo. Svědek potvrdil, že k obsluze rychloměru je proškolen. Nastavil ho a taky obsluhoval. V úředním záznamu absentuje přestupek nepředložení řidičského průkazu, podle svědka je rozhodující oznámení o přestupku. Laserový rychloměr byl umístěn až tři metry od okraje vozovky, bylo měřeno souběžně s vozovkou, s krajnicí. Pořízený záznam byl podle svědka

kvalitnější, než je černobílý výtisk. Svědek potvrzoval, že rychloměr nastavil v souladu s návodem, že vozidlo zaměřoval na předním nárazníku. Na silnici se v době měření nacházelo pouze toto jedno vozidlo, tudíž nemohlo dojít k záměně.

6. Dne 12.1.2017 došlo správnímu orgánu I. stupně vyjádření zmocněnce žalobce, že vozidlo na rychloměru není jeho vozidlo. K tomu navrhl důkaz porovnáním fotografie z rychloměru a fotografie při silniční kontrole. Dále navrhl výslech spolujezdce J.S. Namítal, že záměrný kříž byl mimo vozidlo, a k tomu navrhl důkaz návodem k obsluze a vyjádřením ČMI, který potvrdí neplatnost takového měření. Žalobce zpochybňoval měření a vzdálenost 298 m a navrhl dotaz na výrobce rychloměru, jaké nepřesnosti v takovém případě mohou vzniknout. Dále žalobce navrhoval opět důkaz výsledkem vlastním a spolujezdce J.S. s tím, že v daném úseku lze jezdit rychlostí 110 km/h. Žalobce namítl nedodržení 0% úhlu měření a k tomu navrhl důkaz návodem k obsluze a popíral spáchání přestupku nepředložení řidičského průkazu. Žalobce předložil vyjádření Českého meteorologického institutu ze dne 27.11.2015, v němž se uvádí, že rychlost vozidla na pořízené fotodokumentaci byla změřena správně, i když záměrný kříž leží částečně na vozovce. ČMI ale trvá na tom, aby každé měření rychlosti laserovým rychloměrem, kdy na snímku vozidla leží záměrný kříž jen z části na vozidle, bylo bráno jako nedodržení postupu obsluhy rychloměru.
7. Ze zápisu z protokolu o jednání ze dne 24.10.2017 vyplývá, že byl proveden i důkaz návodem k systému MicroDigiCam manuál uživatele, stejně jako již v předchozím jednání. Tohoto jednání se žalobce ani jeho zmocněnec nezúčastnili.
8. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na ust. § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle něhož postupoval. Vzhledem k tomu, že řízení bylo zahájeno 14.8.2017, tedy po nabytí účinnosti nového zákona, aplikoval správní orgán procesní normy nové právní úpravy, tedy zákona č. 250/2016 Sb. Při určení druhu a výměry sankce postupoval v souladu s § 112 odst. 3 nového přestupkového zákona, tedy podle dosavadních zákonů, z nové právní úpravy zvažoval uplatnění institutů, které jsou pro žalobce příznivější, zejména se jednalo o pravidla pro ukládání sankcí, kdy v novém zákoně je možnost podle § 44 mimořádného snížení trestu, avšak nebyly shledány takové výjimečné okolnosti pro tento postup. Správní orgán konstatoval, že radary používané v ČR orgány policie musí odpovídat zákonu o metrologii a musí být pravidelně kontrolovány. Předmětný přístroj MicroDigiCam LTI byl jako silniční rychloměr ČMI schválen. Byl dále zkoušen autorizovaným metrologickým střediskem 24.10.2016 se závěrem, že rychloměr byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti, platnost ověření končí 3.10.2017. Radary jsou kalibrovány s odchylkou ± 3 km/h pokud je rychlost do 100 km/h, jinak se jedná o $\pm 3\%$. Různé vady a nepřesnosti měření jsou korigovány odečtením této odchylky. Pokud jde o fotokopii ověřovacího listu, tato prokazuje, že rychloměr splňuje všechny metrologické parametry, byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti všech silničních vozidel. V daném případě byl podle správního orgánu rychloměr bez závad, splňoval podmínky pro měření. Dále odrazový záznam silničního rychloměru vyhotovuje detailní záběr na změřené vozidlo. Identifikace vozidla je zřejmá. Tedy zjevně měření proběhlo a veškeré komponenty musely být funkční. Z úředního záznamu vyplývá, že policisté ztotožnili řidiče a vozidlo, a že zde byl spolujezdec P.M. Z výpovědi svědka policisty vyplývá, že měření bylo v souladu s návodem a policista má pro to proškolení. Hlídka od změření do zastavení měla vozidlo na dohled, takže není možná výměna řidiče. Ze spisu a

z výpovědi je dále zřejmé, že žalobce nepředložil řidičský průkaz. Správní orgán nemá pochybnosti o věrohodnosti svědka, přestupek byl zjištěn v rámci plnění jeho pracovních povinností, svědek nemá vztah k přestupci, ani nemá zájem na věci. V jeho výpovědi nebyly shledány rozpory, které by vedly k pochybnostem, v podstatných bodech se svědecká výpověď shoduje s oznámením i s úředním záznamem. Z této výpovědi je zřejmé, že svědek nastavil rychloměr správně, přístroj byl v pořádku a měření bylo v souladu s návodem k měření, neboť pokud by bylo špatně, tak by nemělo měřit vůbec, jak uvedl svědek.

9. Správní orgán prvního stupně dále poukázal na rozsudek NSS 3As 82/2012-27 vycházející ze stanoviska společnosti ATS TELCOM Praha a.s. Pokud by byl u zařízení MicroDigiCam porušen návod k obsluze, ke změření by nedošlo a přístroj by uvedl chybové hlášení. Navíc v daném případě nebyla na silnici žádná jiná vozidla a přístroj změřil vozidlo, tudíž není možná záměna. Vzhledem k tomu, že výpověď svědka je považována správním orgánem za věrohodnou a dostatečnou, pro nadbytečnost a nevhodnost nebyla provedena další svědecká výpověď druhého policisty. Na základě provedené výpovědi bylo zřejmé, že po změření rychlosti vozidla měl svědek vozidlo celou dobu na očích, a tvrzení žalobce, že vozidlo není jeho vozidlem, je tímto vyvráceno. Ostrost a čitelnost snímku není nezbytným důkazem pro identifikaci přestupce, když postačí obrazový záznam a k tomu očitě svědectví policistů provádějících měření. Vzhledem ke vzdálenosti, na kterou bylo měřeno v souladu s manuálem rychloměru, je technicky obtížné kvalitní záznam pořídit. To nemůže být důvod pro vyvinění se z přestupku. I z poměrně neostře fotografie je zřejmé, že se jedná o vozidlo žalobce, tedy vozidlo má znaky vozidla Škoda Fabia. Neobstojí tvrzení žalobce, že není jeho, neboť zde chybí na kapotě polep. Že se jedná o jeho vozidlo, je podpořeno výpovědí svědka. Důkaz porovnáním obou fotografií správní orgán považuje za nadbytečné a nevhodné, neboť bylo beze všech pochybností protiprávní jednání žalobce prokázáno. K námitce, že zde je spolujezdec J.Š., správní orgán konstatoval, že je prokázáno, že ve vozidle byl pan P.M. a tato skutečnost byla namítnuta až po provedené výpovědi svědka, tudíž to správní orgán považuje za účelové ve snaze vyvinout se z odpovědnosti za přestupek. Výslech této osoby považuje správní orgán za bezpředmětný. K výslechu žalobce správní orgán uvedl, že bylo jednoznačně prokázáno zavinění žalobce a proto výslech není potřebný, a to i s ohledem na skutečnost, že žalobce byl včas předvolán k jednání a byla mu dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí. Rychloměr jednoznačně naměřil správnou hodnotu rychlosti, neboť je na principu laserového paprsku, a pokud je předkročena rychlost, kamera provede záznam. Jestliže tedy byla pořízena fotografie, nelze mít pochybnosti o správnosti měření. Rovněž svědeckou výpovědí policisty bylo prokázáno, že svědek nastavil rychloměr správně a měřil v souladu s návodem pro měření, neboť jinak by přístroj neměřil. Správní orgán znovu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 3 As 82/2012 Sb. opřený o stanovisko společnosti ATS TELCOM Praha, vztahující se k tomu, že záměrný kříž dokumentuje polohu měřícího laserového paprsku a pokud není na vozidle, ale na sloupku pouličního osvětlení, mohlo to být způsobeno posunutím kříže proti paprsku nebo sledováním vozidla v průběhu měření. Dále bylo zdůrazněno, že celý systém měření je založen na zajištění toho, aby naměřená hodnota namohla být ovlivněna vnějšími vlivy. Pokud by došlo k chybě, měření nemělo by to za následek chybné měření, ale ke změření by vůbec nedošlo. Kříž se objevuje až na fotografii, vždy v absolutním souladu s bodem, tak jak ho vidí obsluha, když měření provádí. Při měření musí být zaměřovací bod na vozidle, pokud by byl na sloupku či na čemkoliv nepohybujícím se, ukázala by se rychlost

0 km/h. K tomu správní orgán konstatoval, že na silnici se v době měření nenacházela žádná jiná vozidla, ani jiné vlivy, které by měly vliv na měření vozidla, proto bylo prokázáno, že přístroj by v pořádku a měřil správně. K vyjádření ČMI správní orgán konstatoval, že jde již o vyjádření z roku 2015 k jinému přestupku, a nemá s danou věcí nic společného, jde pouze o jakési doporučující vyjádření, proto se jím správní orgán nezabýval. Na stránce 67 návodu k obsluze rychloměru MicroDigiCam LTI se uvádí, že měřící rozsah je do 400 m, optimálně do 140 m. Měřeno bylo na vzdálenost 298 m, tedy v rámci tolerance měření. Správní orgán považuje za nadbytečné provedení důkazu dotazem na výrobce rychloměru, neboť bylo beze všech pochybností prokázáno protiprávní jednání žalobce. Svědeckou výpověď bylo prokázáno, že v místě, kde bylo prováděno měření rychlosti, není upravená rychlost a v úseku je nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h. K námitce nedodržení 0% úhlu správní orgán uvedl, že byl proveden důkaz návodem k obsluze. Zástupce se jednání nezúčastnil a nevyužil tak svých procesních práv. Společenská nebezpečnost jednání by nebyla naplněna, pokud by existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost zásadně snižovaly. V daném případě došlo k překročení rychlosti na rušné ulici I. třídy, kde je zvýšená frekvence účastníků silničního provozu, tedy lze předpokládat, že v případě srážky vozidel by střet při té rychlosti, jakou jel obviněný, měl daleko závažnější následky než při stanovené rychlosti. Při daném překročení by nemohl ani bezpečně reagovat na nenadálé situace a mohl by ohrozit život, zdraví či majetek osob. Brzdná dráha je při takové rychlosti výrazně delší než při stanovené rychlosti. Ke společenské nebezpečnosti druhého přestupku zkonstatoval správní orgán, že žalobce je odborně způsobilou osobou, je držitelem řidičského průkazu, tedy je znalý dopravních předpisů a měl si před jízdou řádně zkontrolovat, zda má všechny doklady pro provoz a řízení vozidla. Pokud tak neučinil, musel si být vědom, že může ohrozit zájem chráněný zákonem spočívající v zájmu společnosti doložit na výzvu doklady potřebné pro řízení a provoz. Podle § 12 odst. 1 přestupkového zákona, ve znění do 30.6.2017, správní orgán přihlédl k závažnosti přestupku při určení sankce. Závažnost zhodnotil s ohledem na změřenou rychlost jako vyšší, neboť došlo k významnému překročení rychlosti, a to na frekventované pozemní komunikaci. Správní orgán v neprospěch žalobce zhodnotil, že má žalobce za poslední období jeden záznam o přestupku právě pro překročení pro nejvyšší dovolené rychlosti. V jeho neprospěch bylo zhodnoceno, že naplnil skutkovou podstatu dvou přestupků a ve vozidle přepravoval další osobu, jejíž bezpečnost byla ohrožena. Ve prospěch žalobce bylo hodnoceno, že nedošlo k újmě na zdraví, ani na majetku, a bylo rozhodnuto uložit žalobce při spodní hranici možné sazby a zákaz činnosti na samé spodní hranici.

10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které nedoplnil o důvody, přestože k tomu byl vyzván. Žalovaný proto v napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že žalobce ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá. Správní orgán neshledal veřejný zájem na přezkoumání věcné správnosti rozhodnutí. Žalovaný shledal, že bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu v souladu s § 52 s.ř. Odůvodnění napadeného rozhodnutí poskytuje skutkovou i právní oporu výroku rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jaké podklady správní orgán shromáždil, jaké zjistil důkazy a jakými úvahami se řídil. Správní orgán zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 s.ř.
11. Soud při jednání doplnil dokazování o Opatření obecné povahy ČMI v Brně ze dne 19.5.2010, které bylo předloženo žalovaným v rámci řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 17A 155/2017. V bodě 2.5 opatření se uvádí, že nejvyšší dovolená rychlost je +/- 3 km/h při hodnotě rychlosti do 100 km/h včetně, a nebo +/- 3% při hodnotě rychlosti

větší než 100 km/h.

12. Žalobu soud nehledal důvodnou.
13. K závěru o nedůvodnosti tvrzení žalobce, že nebylo změřeno jeho vozidlo, soud stejně jako správní orgány považuje za dostatečné provedené dokazování, a to výsledkem policisty, oznámením přestupku, záznamem z rychloměru a fotografiemi ze silniční kontroly. Z těchto důkazů bez důvodných pochybností vyplývá, že rychloměr zaznamenal právě jedno vozidlo, které policisté zaměřili a změřili a následně jej ihned po naměření v místě, kde stáli, zastavili. Měli tedy vozidlo od změření do zastavení na dohled, jak uvedl svědek H. Za tohoto skutkového stavu není nutné pro závěr o spáchání přestupku žalobcem, aby byla na snímku z rychloměru čitelná registrační značka, ani natolik detailní snímek, který by zachycoval polep na vozidle. Pro nadbytečnost proto soud neprováděl navržené důkazy porovnáním snímku pořízeného policistou a fotografie z měření, ani výsledkem spolujezdce, neboť skutkový stav byl bez důvodných pochybností prokázán provedeným dokazováním.
14. Soud se neztotožnil ani s tvrzením žalobce, že se v daném případě záměrný kříž nachází zcela mimo vozidlo. Podle názoru soudu ze snímku z rychloměru vyplývá, že se záměrný kříž nachází na levém okraji vozidla, a to zčásti. Správní orgán v této souvislosti správně poukázal na závěry obsažené v rozsudku NSS č.j. 3As 82/2012-27 ze dne 16.1.2013 (dostupný na www.nssoud.cz), z něhož vyplývá, že pouze z polohy záměrného kříže jen zčásti na vozidle nelze automaticky dovozovat nesprávnost provedeného měření. I z výše zmíněného vyjádření ČMI ze dne 27.11.2015, předloženého ve správním řízení žalobcem, (které se však výslovně týkalo jiného případu), vyplývá, že rychlost vozidla byla změřena správně, i když záměrný kříž leží částečně na vozovce. Za této situace soud dospěl k závěru, že správnost provedeného měření nebyla v dané věci zpochybněna okolností, že záměrný kříž se nachází jen zčásti na snímku na levém okraji vozidla, zejména proto, že na snímku není ani žádné jiné vozidlo, kterému by mohla být přiřazena změřená rychlost.
15. Žalobce v žalobě navrhl důkazy za účelem zjišťování, zda v daném případě nedošlo k tzv. SlipEffectu, a to vyšetřovacími pokusy provedenými redaktory BBC a Daily Mail. Dále žalobce v žalobě navrhl provést důkaz znaleckým posudkem nebo aspoň vyšetřovacím pokusem, opakujícím pokusy výše zmíněných redaktorů. Soud nevyhověl tomuto důkaznímu návrhu, neboť pokusy zahraničních redaktorů nemohou mít vliv na platnost měření na území ČR. Pro tyto případy je rozhodující platný ověřovací list, který je součástí správního spisu a který prokazuje, že měřicí zařízení je možné použít k měření rychlostí vozidel na území ČR.
16. Jelikož skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností a o správnosti provedeného měření svědčí nejen záznam z rychloměru a výpověď policisty, ale také platný ověřovací list, prokazující, že měřicí zařízení je možné použít v k měření rychlostí vozidel v ČR, pro nadbytečnost soud neprováděl další navržené důkazy za účelem prokazování, zda nebylo měření nesprávné. To platí zejména pro návrh na výslech dalšího policisty či spolujezdce žalobce, (který byl nadto dokonce nesprávně označen v samotném důkazním návrhu, což svědčí o účelovosti tohoto návrhu jen za účelem protahování řízení a dosažení zániku odpovědnosti za přestupek).
17. Rovněž toto vedlo k závěru o nadbytečnosti dalšího dokazování dle návrhů žaloby. Soud neprováděl důkaz výsledkem žalobce, neboť tento měl možnost a dostatek příležitostí dostavit se k jednání u správního orgánu či soudu a své stanovisko k věci uvést, avšak této

možnosti nevyužil a o možnost se osobně vyjádřit se sám dobrovolně připravil.

18. K námitce nepřezkoumatelnosti přihlížení k odchylce měření 3 km/hod soud doplnil dokazování o Opatření obecné povahy ČMI v Brně ze dne 19.5.2010, z něhož povinnost zohlednit při měření obecně odchylky měření 3 km/hod při rychlostech do 100 km/h jasně vyplynula.
19. Jelikož v návodu k obsluze rychloměru, který byl ve správním řízení proveden k důkazu, je uvedeno, že lze měřit až na vzdálenost 400 m, bylo měřeno v daném případě v souladu s návodem k obsluze a za situace, kdy nevznikly ani jiné pochybnosti o správnosti provedeného měření, by bylo nadbytečným provádět důkaz zjišťováním, jaké důsledky na přesnost může mít nedodržení optimální vzdálenosti 140 m. V rámci celého povoleného rozsahu měření, tj. až do vzdálenosti 400 m, jsou totiž možné nepřesnosti korigovány právě obecně uplatněnou odchylkou 3 km/hod.
20. K tvrzení žalobce, že nebyl dodržen nulový úhel měření, soud uvádí, že z výpovědi svědka H. vyplynulo, že s rychloměrem stáli podél silnice asi 3 m od bílé krajnice, tj. měřicí zařízení ustavili v souladu s návodem k obsluze. Z návodu nevyplývá, že by bylo nutné měřit pod nulovým úhlem, tj. stát se zařízením uprostřed jízdního pruhu, v němž je prováděno měření.
21. Z ust. § 79a silničního zákona vyplývá pravomoc policistů měřit rychlost, a jasně z tohoto ust. vyplývá, že jde o činnost, jejímž účelem je zvyšování bezpečnosti provozu. Způsoby provádění měření v tomto ust. nejsou uvedeny, tudíž není vyloučeno ani měření skrytým způsobem.
22. Skutečnost, že žalobce překročil povolenou rychlost v místě, kde platil rychlostní limit 90 km/h, má soud, stejně jako správní orgány za dostatečně prokázanou jak výpovědí svědka, tak i oznámením přestupku.
23. Není pravdivé tvrzení žalobce, že by přestupek nepředložení řidičského průkazu dokazoval pouze jediný důkaz - výpověď policisty, neboť z výše shrnutého obsahu správního spisu jasně vyplývá, že tento přestupek byl zaznamenán i v oznámení o přestupku, pouze v úředním záznamu údaj o tomto přestupku absentuje.
24. Další námitky směřovaly proti uložené sankci. Soud má za to, že v daném případě, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je v tomto případě dostatečně podrobné a výrok o sankci dostatečně určitý a přezkoumatelný, neboť byly zohledněny přitěžující i polehčující okolnosti. Tyto okolnosti jsou i v novém přestupkovém zákoně č. 250/2016 Sb. uvedeny pouze demonstrativně, tudíž nelze dospět k závěru, že bylo nutno posuzovat polehčující a přitěžující okolnosti podle nového zákona, neboť tento není pro žalobce v tomto směru příznivější.
25. Pokud jde o námitku směřující proti uložení sankce zákazu řízení všech motorových vozidel, nikoliv pouze skupiny „B“, jde podle názoru soudu o postup v souladu s § 14 zákona o přestupcích, neboť přestupek, který žalobce spáchal, lze spáchat v souvislosti s řízením jakéhokoli motorového vozidla.
26. Zákaz dvojího přičítání téže skutečnosti nebyl porušen úvahou v prvostupňovém rozhodnutí, že žalobce jel vyšší rychlostí, neboť je možné při ukládání sankce zohlednit míru překročení rychlosti.
27. Správní orgán nepochybil, když jako přitěžující zohlednil okolnost, že ke spáchání

přestupku došlo na frekventované silnici první třídy č. 26, ač ze snímku nevyplývá, že by byl v daném místě a čase vyšší provoz, neboť jde o tzv. obecně přítěžující okolnost.

28. Okolnost, že se správní orgány podrobně nezabývaly materiální stránkou přestupku spočívajícího v nepředložení řidičského průkazu, nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v běžných případech je materiální znak přestupku naplněn již naplněním jeho formálních znaků a v daném případě nebyly zjištěny žádné mimořádné okolnosti, které by zásadně snižovaly nebezpečnost protiprávního jednání. Takovou mimořádnou okolností není samotná skutečnost, že policisté mohou lustrváním ve svých evidencích zjistit, zda je přestupce držitelem řidičského průkazu.
29. Úvahy správního orgánu prvního stupně o možnosti mimořádného snížení pokuty ve smyslu § 44 zákona č. 250/2016 Sb. soud neshledal za nepřezkoumatelné, neboť správní orgán jednoznačně uvedl, že v daném případě nebyly zjištěny žádné mimořádné okolnosti, které by odůvodňovaly aplikaci předmětného ust.
30. Odkaz ve výroku prvostupňového rozhodnutí na ust. § 125c odst. 5 písm. g) silničního zákona není podle názoru soudu nesprávný, neboť podle tohoto ust. se ukládá pokuta za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., jehož se žalobce také dopustil.
31. Absence odkazu ve výroku prvostupňového rozhodnutí na § 6 odst. 7 písm. a) silničního zákona nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí pro neurčitost, neboť i z odkazovaného ust. § 6 odst. 8 téhož zákona přímo vyplývá, že je řidič povinen při řízení mít u sebe řidičský průkaz.
32. Údaj ve výroku prvostupňového rozhodnutí o možnosti zaplatit pokutu a náklady řízení bezhotovostně nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, neboť nevylučuje možnost zaplacení hotovostním způsobem.
33. Nesouhlas žalobce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na stránkách NSS se zdejšího soudu netýká, proto se soud touto žalobní námitkou nezabýval.
34. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 17. června 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně